

המיסמך המתפרסם בעמודים אלה הוא כתב-אישום חמור ביותר. זהו כתב-אישום נגד שר-המשטרה, נציב בתי-הסוהר ומנהל כלא רמלה על רשלנות פושעת, חוסר-יחס אנושי ואדישות מזעזעת. זהו גם כתב-אישום נגד החברה הישראלית בה יכולים להתחולל מעשים נוראים מעין זה שיפורט להלן, מבלי שאיש ייקרא לתת את הדין על כך.

הפרשה המגוללת בזה אינה מיקרה יוצא-דופן שאירע לאלמוני. היא נוגעת לכל אזרח ואזרח במדינה. אף אזרח במדינה אינו מחוסן מפני כליאה מאחורי סורגים בבית-סוהר ישראלי. כל אחד יכול להגיע לשם, בגלל תאונת-דרכים, העלבת שוטר, עניינים עם מס-ההכנסה או הדלקת סיגריה בקולנוע. מה שאירע לאסיר מספר 28043 יכול לקרות לכל אחד. לכן חייב סיפור זה לזעזע את דעת-הציבור ולהזעיקה נגד הדברים הנוראים המתרחשים מאחורי החומות של בתי-הסוהר בישראל.

מגיע שמך מהנעשה בבתי-הסוהר לידי פיר-סוף, וגם אז אין הוא זוכה לידי תגובות והדים מתאימים. כך אירע רק לפני שבועות מיספר בעת שהתפוצצה פרשת מותו של הנער בן ה-17,

האמת היא שבתי-הסוהר בארץ נמצאים במצב של התדרדרות מתמדת. אפילו אותו מחנה מעצר, שהמדינה מציגה אותו לראווה כהישג חברתי — מעשיהו — אינו אלא בית-כלא שכל מדינה מתקדמת היתה מת-

האשמים אריה ניר, נציב בתי-הסוהר (מעשן מיקטרת), ורמי"ח אהרון תורג'מן, מפקד בתי-הסוהר ברמלה, הם הנושאים העיקריים באח-ריות לפרשה המזעזעת של מות האסיר, אשר היה נתון לטיפולם והשגחתם של פיקודיהם.

עונש מוות קיים בישראל : לא בבתי-המשפט - אלא בתאי הכלא! אסיר מס' 28043

יחזקאל יצחק ואשתו (משמאל)

יחזקאל יצחק בברית של בנו

הוצאה להורג

שמעון לוי מירושלים, בכלא תל-מונה.

ביישת בו עוד לפני 30 שנה.

רק מעט מזעיר מהמתרחש מאחורי חומות בתי-הסוהר מובא לידיעת הציבור. בדרך כלל מגיעים דיווחים מרגיעים מסיורי עיתונאים הנעשים אחרי הכנה קפדנית. אבל האמת אינה מגיעה. הסיבה לכך היא פשוטה: האנשים היודעים את האמת — האסירים הכלואים בבתי-הסוהר — פחדים לדבר, מכיוון שהם חסרי-ישע ומופקרים לשרירות ליבם של הסוהרים. רק במיקרים נדירים

שות, סיכוייהם להינצל במיקרה זה ולהישרוד שרירותי ובלתי-אנושי השורר בתחום זה בבתי-הסוהר במדינה. בשנים האחרונות נפוצה בקרב הציבור בארץ האגדה שבתי-הסוהר בארץ אינם אלא בתי-הבראה מאחורי גדרות. אורחים המובאים לביקור בבתי-הסוהר רואים מדשאות ירוקות וגינות-נוי. זוהי הסתאה בלבד. לא סירים בכלל אסור להיות שם. זוהי פסאדה.

מדינת-ישראל מתגאה בכך שלא קיים בה עונש-מוות. רק השבוע ציין שר-הביטחון, משה דיין, בגאווה מוצדקת, שאין גם כל כוונה להוציא להורג במדינת-ישראל חבלנים ערבים. אולם זוהי אחיזת-עיניים בלבד. יש עונש מוות בישראל. הוא לא קיים באופן רשמי. הוא אינו נגזר עלידי בתי-המשפט הישראליים. אולם הוא חל על אסירים ועצירים שפוטים וכלואים הנתקפים במחלות אנו-

נער זעק "חובש!"

במשך 24 שעות

שמעון לוי, נער ללא עבר פלילי, נידון ל-11 חודשי מעצר על גניבת מכונית ונהיגה ללא רשיון. הוא היה כלוא בבית